

Sygn. akt II K 1070/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblńska

w obecności oskarżyciela Prokuratora : Joanny Niedzielskiej

po rozpoznaniu dnia 15 września 2017 r. , 24 października 2017 r. i 08 grudnia 2017 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

P. O. (1), s. R. i E. z d. Z. , ur. (...) w N.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 2 października 2016 r. w L., woj. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji st. sierż. D. K. w ten sposób że popychał go i szarpał za mundur służbowy oraz spowodował obrażenia ciała poprzez ugryzienie w nogę , podczas pełnienia obowiązków służbowych

tj. o czyn z art. 222 § 1 k.k.

2. w dniu 2 października 2016 r. w L., woj. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji sierż. Ł. R. w ten sposób że popychał go i szarpał za mundur służbowy podczas pełnienia obowiązków służbowych

tj. o czyn z art. 222 § 1 k.k.

3. w dniu 2 października 2016 r. w L., woj. (...) znieważył słowami wulgarnymi i obelżywymi funkcjonariusza Policji st. sierż. D. K. podczas pełnienia przez niego obowiązków służbowych

tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k.

4. w dniu 2 października 2016 r. w L., woj. (...) znieważył słowami wulgarnymi i obelżywymi funkcjonariusza Policji sierż. Ł. R. podczas pełnienia przez niego obowiązków służbowych

tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k.

1. Oskarżonego P. O. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 1 zarzutów uznaje za winnego tego że w dniu 2 października 2016 r. w L., woj. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji st. sierż. D. K. w ten sposób że popychał go i szarpał za mundur służbowy oraz poprzez ugryzienie w nogę podczas pełnienia obowiązków służbowych to jest popełnienia czynu z art. 222 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 222 § 1 k.k. skazuje go na karę ograniczenia wolności w wymiarze 5 (pięciu) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie;

2. Oskarżonego P. O. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. 2 zarzutów i za to na podstawie art. 222 § 1 k.k. skazuje go na karę ograniczenia wolności w wymiarze 5 (pięciu) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie;

3. Oskarżonego P. O. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 3 zarzutów uznaje za winnego tego że w dniu 2 października 2016 r. w L., woj. (...) znieważył słowami wulgarnymi i obelżywymi funkcjonariusza Policji st. sierż. D. K. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych to jest popełnienie czynu z art. 226 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 226 § 1 k.k. skazuje go na karę ograniczenia wolności w wymiarze 3 (trzech) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie;

4. Oskarżonego P. O. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 4 zarzutów uznaje za winnego tego że w dniu 2 października 2016 r. w L., woj. (...) znieważył słowami wulgarnymi i obelżywymi funkcjonariusza Policji sierż. Ł. R. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych to jest popełnienie czynu z art. 226 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 226 § 1 k.k. skazuje go na karę ograniczenia wolności w wymiarze 3 (trzech) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie;

5. Na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego P. O. (1) karę łączną biorąc za podstawę kary ograniczenia wolności orzeczone w punkcie 1 , 2 , 3 i 4 wyroku i wymierza oskarżonemu P. O. (1) karę łączną ograniczenia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie;

6. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata radcy prawnego C. J. kwotę 1446,48 zł (tysiąc czterysta czterdzieści sześć złotych czterdzieści osiem groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego P. O. (1) pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;

7. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego P. O. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 1070/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 02 października 2016 r. patrol zmotoryzowanym z KPP w L. w składzie st. sierż. D. K. i sierż. Ł. R. pełnił służbę na terenie miasta L. w dyspozycji oficera dyżurnego KPP w L. . Około godziny 07:20 z polecenia oficera dyżurnego KPP L. st. sierż. D. K. i sierż. Ł. R. udali się do parku im. (...) w L. gdzie miało dojść do szarpaniny pomiędzy grupą osób. Po przybyciu na miejsce st. sierż. D. K. i sierż. Ł. R. zobaczyli dwóch mężczyzn opierających się o drzewa . Wobec tych mężczyzn została podjęta interwencja i po wylegitymowaniu okazali się nimi być oskarżony P. O. (1) i A. O. . Oskarżony P. O. (1) i A. O. oświadczyli legitymującym ich policjantom że z nikim się nie szarpali i nic nie wiedzą na temat takiego zdarzenia oraz stwierdzili że idą do domu . Wcześniej przed wylegitymowaniem przez patrol policji oskarżony P. O. (1) i A. O. spożywali w miejscu publicznym - parku im. (...) w L. alkohol w postaci 6 butelek wódki o poj. 0,5 l , a następnie doszło pomiędzy nimi do awantury.

Po pewnym czasie podczas patrolowania ul. (...) w L. w okolicy bloku nr 4 st. sierż. D. K. i sierż. Ł. R. ponownie zobaczyli oskarżonego P. O. (1) i A. O. którzy się ze sobą szarpali . Wobec powyższego st. sierż. D. K. i sierż. Ł. R. podjęli kolejną interwencję wobec tych osób . Podczas tej interwencji st. sierż. D. K. i sierż. Ł. R. stwierdzili iż oskarżony P. O. (2) miał zasinione i obrzmiała czoło , natomiast na twarzy A. O. były ślady krwi , jednak osoby te w rozmowie z funkcjonariuszami policji oświadczyły że nie potrzebują pomocy lekarskiej . A. O. stwierdził iż udał się do swojego miejsca zamieszkania w bloku przy ul. (...) . Natomiast oskarżony P. O. (1) przekazał swój telefon komórkowi A. O. i powiedział żeby nagrywał całe zdarzenie . Następnie oskarżony P. O. (1) położył się na chodniku i zaczął krzyczeć : „ ratunku i że jest bity przez policjantów” mimo iż st. sierż. D. K. i sierż. Ł. R. nie stosowali wobec niego żadnych środków przymusu bezpośredniego i tylko stali nad leżącym oskarżonym P. O. (1). St. sierż. D. K. i sierż. Ł. R. poprosili

oskarżonego P. O. (1) by ten przestał krzyczeć i udał się do domu . Jednak oskarżony P. O. (1) nie reagował na prośby st. sierż. D. K. i sierż. Ł. R. w dalszym ciągu krzyczał zakłócając spokój oraz porządek publiczny i oświadczył że nie uda się do swojego domu . Wobec takiego zachowania oskarżonego P. O. (1) st. sierż. D. K. i sierż. Ł. R. podjęli decyzję o przewiezieniu oskarżonego do KPP w L. do wytrzeźwienia . Podczas transportu do radiowozu oskarżony P. O. (1) zaczął szarpać za mundury st. sierż. D. K. i sierż. Ł. R. i ich odpychać oraz wyzywać słowami wulgarnymi : „ k... zostaw mnie” i „jebane psy” . W związku z takim zachowaniem o godzinie 07:50 oskarżony P. O. (1) został poinformowany przez funkcjonariuszy policji st. sierż. D. K. i sierż. Ł. R. że jest zatrzymany po pod zrzutem popełnienia przestępstwa naruszenia nietykalności cielesnej i znieważenia funkcjonariusza . Podczas przejazdu do KPP w L. oskarżony P. O. (1) cały czas zachowywał się agresywnie i uderzał w ściany radiowozu . Po przewiezieniu do budynku KPP w L. oskarżony P. O. (1) w trakcie wypełniania dokumentacji przez funkcjonariuszy Policji st. sierż. D. K. i sierż. Ł. R. w dalszym ciągu wyzywał ich słowami wulgarnymi : „ k... , jebie was” , „jebane psy” . Po sporządzeniu dokumentacji oskarżonemu P. O. (1) zostały zdjęte przez st. sierż. D. K. kajdanki celem podpisania przez niego tych dokumentów. Po zdjęciu tych kajdanek oskarżony P. O. (1) zaczął uderzać głową w stół i ściany , a następnie gdy st. sierż. D. K. i sierż. Ł. R. podjęli próbę jego obezwładnienia by nie zrobił sobie krzywdy oskarżony P. O. (1) zaczął się z nimi szarpać . Oskarżony P. O. (1) w trakcie tej szarpaniny z st. sierż. D. K. i sierż. Ł. R. upadł na podłogę i gdy st. sierż. D. K. próbował obezwładnić leżącego na ziemi oskarżonego P. O. (1) wtedy oskarżony ugryzł w udo st. sierż. D. K. . W wyniku tego ugryzienia przez oskarżonego P. O. (1) st. sierż. D. K. nie odniósł żadnych obrażeń.

Następnie przed osadzeniem w (...) w L. oskarżony P. O. (1) został przebadana na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu . Oskarżony P. O. (1) w dniu 02 października 2016 r. posiadał o godzinie 09:11 - 0,82 mg/l , o godzinie 09:18 - 0,86 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 4-5) .

Prawomocnym postanowieniem z dnia 31 marca 2017 r. sygn. 1 Ds. 1165.2016 Prokuratura Rejonowa w N. umorzyła śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień w dniu 02 października 2016 r. w L. przez funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w L. , polegającego na używaniu przemocy fizycznej na szkodę P. O. (1) to jest o czyn z art. 231 § 1 k.k. na podstawie art. 17 § 1 pkt. 1 k.p.k. wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa (k. 97-99) .

P. O. (1) ma ukończone 25 lat, jest kawalerem i nie ma nikogo na utrzymaniu , jest osobą bezrobotną pozostającą na utrzymaniu rodziców , nie był karany (k. 79) , nie był leczony psychiatrycznie był leczony odwykowo .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonego P. O. (1) (k. 22-23 i k. 83-84) , zeznań świadków: D. K. (k. 7 i k. 84-85) , Ł. R. (k. 16v-17 i k. 86-87) , A. O. (k. 85-96 i k. 112-113) i D. S. (k. 93-94 i k. 112) , notatki urzędowej (k. 1 , k. 38-39) , protokołu zatrzymania osoby (k. 2) , protokołu użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego (k. 4-5) , protokołu oględzin osoby (k. 10 -12, k. 25-26) , karty karnej (k. 14, k. 79) , dokumentacji fotograficznej (k. 27 - 31) , danych osobo - poznawczych (k. 34) , dokumentacji lekarskiej (k. 41-42) i kserokopii postanowienia o umorzeniu śledztwa z dnia 31.03.2017 r. (k. 97-99) .

Oskarżony P. O. (1) stanął pod zarzutami , iż :

1. w dniu 2 października 2016 r. w L., woj. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji st. sierż. D. K. w ten sposób że popychał go i szarpał za mundur służbowy oraz spowodował obrażenia ciała poprzez ugryzienie w nogę , podczas pełnienia obowiązków służbowych

tj. o czyn z art. 222 § 1 k.k.

2. w dniu 2 października 2016 r. w L., woj. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji sierż. Ł. R. w ten sposób że popychał go i szarpał za mundur służbowy podczas pełnienia obowiązków służbowych

tj. o czyn z art. 222 § 1 k.k.

3. w dniu 2 października 2016 r. w L., woj. (...) znieważył słowami wulgarnymi i obelżywymi funkcjonariusza Policji st. sierż. D. K. podczas pełnienia przez niego obowiązków służbowych

tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k.

4. w dniu 2 października 2016 r. w L., woj. (...) znieważył słowami wulgarnymi i obelżywymi funkcjonariusza Policji sierż. Ł. R. podczas pełnienia przez niego obowiązków służbowych

tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k.

Oskarżony P. O. (3) w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem przyznał się do popełnienia czynów opisanych w pkt. 1 zarzutów i nie przyznał się do popełnienia czynów opisanych w pkt. 2, 3 i 4 zarzutów (k. 22 i k. 83). Oskarżony P. O. (3) wyjaśnił iż w dniu 02 października 2016 r. spędzał czas ze znajomymi w parku im. (...) w L., gdzie wspólnie spożyli alkohol w postaci 6 półlitrowych butelek wódka, mimo faktu iż miał świadomość i wiedzę że obowiązuje tam zakaz spożywania alkoholu. Z dalszych wyjaśnień oskarżonego P. O. (1) wynika iż jego kolega A. O., z którym spożywał ten alkohol miał „doła”, bo pokłócił się z dziewczyną. Gdy wracali do miejsca zamieszkania A. O. przy ul. (...) A. O. chciał iść do tej dziewczyny, a on go trzymał, żeby nie szedł i doszło pomiędzy nim do szarpaniny. Następnie przyjechali policjanci i z tego co pamiętam do interwencji doszło pod klatką schodową bloku na ul. (...) . Oskarżony P. O. (1) stwierdził iż powodem interwencji było to, że on trzymał A. O., który miał obtarty łokieć, nie miał jednak obrażeń na twarzy i nie lała mu się krew. Z dalszych wyjaśnień oskarżonego P. O. (1) wynika iż później tą interwencję nagrywał na swój telefon komórkowy A. O., ale jego telefon zniknął. Oskarżony P. O. (1) stwierdził iż następnie podszedłem do funkcjonariuszy policji i powiedział żeby się wylegitymowali oraz podali powód i przyczynę interwencji. Następnie położył się na ziemi i powiedziałem, że „jeśli mają przyczynę i powód, to niech go zatrzymają”. Z dalszych wyjaśnień oskarżonego P. O. (1) wynika iż funkcjonariusza Policji usiedli na nim, założyli mu mocno kajdanki i wrzucili mnie do samochodu i zawieźli do KPP L.. Oskarżony P. O. (1) zaprzeczył by podczas gdy był transportowany do radiowozu szarpał się z policjantami i wyzywał ich słowami wulgarnymi. Z dalszych wyjaśnień oskarżonego P. O. (1) wynika iż podczas jazdy radiowozem typu bus do KPP w L. został poobijany przez tą jazdę gdyż uderzał o ściankę samochodu, nikt go jednak nie pobił. Po przyjeździe do KPP w L. został zaprowadzony do pokoju po lewej stronie, następnie dostałem kopa od D. K. i poleciał na ziemię, a ten drugi policjant złapał go za barki i zaczął skakać po nim. Potem D. K. zaczął go psikać gazem pieprzowym. Gdy zaczął zamykać oczy, to D. K. otwierał mu oczy na siłę. Z dalszych wyjaśnień oskarżonego P. O. (1) wynika iż nie wytrzymał i z bólu ugryzł D. K.. Jak ja ugryzł D. K. to został przewrócony na brzuch i dostał kilka kopniaków po nerkach (k. 22-23 i k. 83-84).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego P. O. (1) w zakresie jakim przyznał do popełnienia czynu opisanego w pkt. I oskarżenia oraz wyjaśnił iż w dniu 02 października 2016 r. spożywał alkohol z A. O. w parku im. (...) w L. i doszło do awantury i szarpaniny pomiędzy nim a A. O. co było powodem interwencji policji. Na wiarę zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonego P. O. (1) w której przyznał iż w KPP w L. ugryzł st. sierż. D. K.. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego P. O. (1) są jasne, dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków: D. K. (k. 7 i k. 84-85), Ł. R. (k. 16v-17 i k. 86-87) i A. O. (k. 85-96 i k. 112-113) w zakresie jakim Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków oraz dokumentów w postaci protokołu zatrzymania (k. 2), protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego (k. 4-5), protokołu oględzin osoby (k. 10-12, k. 25-26), dokumentacji fotograficznej (k. 27-31) i dokumentacji lekarskiej (k. 41-42).

Sąd nie dał natomiast w pozostałym zakresie wiary wyjaśnieniom oskarżonego P. O. (1) zwłaszcza w zakresie jakim zaprzeczył że popełnił pozostałe zarzucane mu czyny jako niejasnym, nielogicznym i wewnętrznie sprzecznym. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego P. O. (1) stanowią przyjętą przez niego linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za popełnione przez niego czyny. Należy zauważyć iż wersja zdarzeń przedstawiona w tym zakresie przez oskarżonego P. O. (1) pozostaje w sprzeczności z wersją zdarzeń przedstawioną przez świadków: D. K. (k. 7 i k. 84-85), Ł. R. (k. 16v-17 i k. 86-87) i A. O. (k. 85-96 i k. 112-113) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę. Z zeznań świadków D. K. (k. 7 i k. 84-85) i Ł. R. (k. 16v-17 i k. 86-87) wynika w jaki sposób oskarżony P. O. (1) zachowywał się wobec nich podczas zatrzymania przy ul. (...) w L. oraz w budynku KPP w L.. Dodatkowo należy zauważyć iż świadek A. O.

– kolega oskarżonego P. O. (1) w sposób odmienny od oskarżonego P. O. (1) opisał przebiegi i powody zatrzymania oskarżonego przez funkcjonariuszy policji w dniu 02 października 2016 r. przy ul. (...) w L. . Z zeznań świadka A. O. wynika iż podczas tej interwencji oskarżony P. O. (1) przekazał mu swój telefon komórkowy i kazał mu nagrywać następnie oskarżony położył się na ziemi i zaczął krzyczeć : „ratunku” . Świadek A. O. wskazał w swoich zeznaniach iż nie widział aby policjanci stosowali wobec oskarżonego P. O. (1) przemoc fizyczną , a oskarżony położył się na ziemi bo nie chciał być zabrany przez policjantów. Ponadto z zeznań świadka A. O. wynika iż powodem tej interwencji był fakt iż z oskarżonym P. O. (3) zachowywali się głośno i „tłukli” się pod klatką schodową jego bloku (k. 85-96 i k. 112-113). Tak więc z zeznań świadka A. O. wynika wprost iż to oskarżony P. O. (1) podczas tej interwencji prowokował policjantów kładąc się na ziemi i krzycząc „ratunku” mimo faktu iż policjanci nie mu nie robili i prosili go by spokojnie udał się do swojego miejsca zamieszkania . Ponadto oskarżony kazał A. O. by nagrał telefonem komórkowym oskarżonego zachowanie policjantów. Tym samym z zeznań świadka A. O. wynika kategorycznie iż to oskarżony P. O. (1) mimo próśb policjantów leżąc na ziemi krzykiem zakłócał spokój oraz porządek publiczny i mimo próśb policjantów nie chciał tak jak świadek A. O. spokojnie udać się do domu. Z zeznań świadka A. O. wynika iż gdyby oskarżony P. O. (1) zastosował się do poleceń funkcjonariuszy policji i spokojnie udał się do domu , a nie krzykiem zakłócał spokój oraz porządek publiczny nie został by zatrzymany podobnie jak on. Tym samym zeznania świadka A. O. kategorycznie przeczą wersji przedstawionej przez oskarżonego P. O. (1) w jego wyjaśnieniach iż podczas zatrzymania w dniu 02 października 2016 r. zachowywał się spokojnie , grzecznie rozmawiał z policjantami i położył się na ziemi gdyż uważał że nie ma powodów by został zatrzymany przez policję . Należy wskazać iż świadek A. O. nie ma żadnych powodów by w tym zakresie zeznawać nieprawdę i fałszywie obciążać oskarżonego P. O. (1). Ponadto prawomocnym postanowieniem z dnia 31 marca 2017 r. sygn. 1 Ds. 1165.2016 Prokuratura Rejonowa w N. umorzyła śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień w dniu 02 października 2016 r. w L. przez funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w L. , polegającego na używaniu przemocy fizycznej na szkodę P. O. (1) to jest o czyn z art. 231 § 1 k.k. na podstawie art. 17 § 1 pkt. 1 k.p.k. wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa (k. 97-99) .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego P. O. (1) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków : D. K. , Ł. , A. (...) jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego .

Z zeznań świadków D. K. (k. 7 i k. 84-85) i Ł. R. (k. 16v-17 i k. 86-87) funkcjonariuszy Policji z KPP w L. wynika jaki przebieg miała interwencja w dniu 02 października 2016 r. w L. w parku im (...) i przy ul. (...) i co było jej powodem. Świadkowie D. K. i Ł. R. wskazali iż w dniu 02 października 2016 r. pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym na terenie miasta L. w dyspozycji oficera dyżurnego KPP w L. . Około godziny 07:20 z polecenia oficera dyżurnego KPP L. udali się do parku im. (...) gdzie miało dojść do szarpaniny grupy osób. Po przybyciu na miejsce zobaczyli dwóch mężczyzn opierających się o drzewa , a którymi po wylegitymowaniu okazali się być oskarżony P. O. (1) i A. O. . Mężczyźni ci oświadczyli że z nikim się nie szarpali i stwierdzili że idą do domu . Z dalszych zeznań świadków D. K. i Ł. R. wynika iż podczas patrolowania ul. (...) w okolicy bloku 4 ponownie zobaczyli oskarżonego P. O. (1) i A. O. którzy się ze sobą szarpali . Wobec powyższego podjęli kolejną interwencję wobec tych osób . Z zeznań tych świadków wynika iż oskarżony P. O. (2) miał zasinione i obrzmiała czoło , natomiast na twarzy A. O. były ślady krwi , jednak obaj oświadczyli że nie potrzebują pomocy lekarskiej . A. O. stwierdził iż uda się do swojego miejsca zamieszkania natomiast oskarżony P. O. (1) położył się na chodniku i zaczął krzyczeć , twierdząc że nie uda się do swojego domu . Z dalszych zeznań świadków D. K. i Ł. R. wynika iż wobec takiego zachowania oskarżonego P. O. (1) podjęli decyzję o jego przewiezieniu do KPP w L. do wytrzeźwienia . Podczas transportu do radiowozu oskarżony P. O. (1) zaczął ich szarpać za mundury i odpychać oraz wyzywać słowami wulgarnymi : „ k.... zostaw mnie” i „jebane psy” . W związku z tym o godzinie 07:50 został poinformowany że jest zatrzymany po pod zrzutem popełnienia przestępstwa naruszenia nietykalności cielesnej i znieważenia funkcjonariusza . Z zeznań świadków D. K. i Ł. R. wynika iż podczas przejazdu do KPP w L. oskarżony P. O. (1) cały czas zachowywał się agresywnie i uderzał w ściany radiowozu . Po przewiezieniu do budynku KPP w L. oskarżony P. O. (1) w trakcie wypełniania dokumentacji w dalszym ciągu wyzywał ich słowami wulgarnymi : „ k.... , jebie was” , „jebane psy” . Po sporządzeniu dokumentacji oskarżonemu zostały zdjęte kajdanki

celem ich podpisu , wtedy oskarżony zaczął uderzać głową w stół i ściany , a następnie się z nimi szarpać podczas próby obezwładnienia go . Z dalszych zeznań tych świadków wynika iż w pewnym momencie oskarżony P. O. (1) podczas próby obezwładnienia go ugryzł w udo D. K. .

Z zeznań świadka A. O. wynika iż w dniu zdarzenia wypił z oskarżonym P. O. (1) w parku im. (...) w L. około 6 półlitrowych butelek wódki. Gdy razem wracali z parku pod jego blokiem zatrzymał ich patrol policji . Podczas tej interwencji oskarżony P. O. (1) przekazał mu swój telefon komórkowy i kazał mu nagrywać . Następnie oskarżony położył się na ziemi i zaczął krzyczeć : „ratunku” . Świadek A. O. wskazał iż nie widział aby policjanci stosowali wobec oskarżonego przemoc fizyczną , a oskarżony położył się na ziemi bo nie chciał być zabrany przez policjantów. Ponadto świadek A. O. przyznał iż powodem tej interwencji był fakt iż z oskarżonym P. O. (3) zachowywali się głośno i „tłukli” się pod klatką schodową jego bloku (k. 85-96 i k. 112-113) .

Natomiast zeznań świadka D. S. - funkcjonariusza policji z KPP w L. wynika jakie procedury obozują wobec osób osadzonych w (...) w L. . (k. 93-94 i k. 112)

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony P. O. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 1 zarzutów został uznany za winnego tego że w dniu 2 października 2016 r. w L., woj. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji st. sierż. D. K. w ten sposób że popychał go i szarpał za mundur służbowy oraz poprzez ugryzienie w nogę podczas pełnienia obowiązków służbowych to jest popełnienia czynu z art. 222 § 1 k.k. .

Oskarżony P. O. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 3 zarzutów został uznany za winnego tego że w dniu 2 października 2016 r. w L., woj. (...) znieważył słowami wulgarnymi i obelżywymi funkcjonariusza Policji st. sierż. D. K. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych to jest popełnienie czynu z art. 226 § 1 k.k..

Oskarżony P. O. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 4 zarzutów został uznany za winnego tego że w dniu 2 października 2016 r. w L., woj. (...) znieważył słowami wulgarnymi i obelżywymi funkcjonariusza Policji sierż. Ł. R. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych to jest popełnienie czynu z art. 226 § 1 k.k..

Przepis art. 226 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, znieważa funkcjonariusza publicznego lub osobę do pomocy mu przybraną, podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Rodzajowym przedmiotem ochrony we wskazanym przepisie jest prawidłowa i niezakłócona działalność organów państwowych i samorządu terytorialnego oraz ich funkcjonariuszy. Ochrona ta obejmuje organy i instytucje należące do władz ustawodawczych, wykonawczych i wymiaru sprawiedliwości. Określone w art. 226 § 1 k.k. przestępstwo znieważenia funkcjonariusza publicznego albo osoby do pomocy mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych jest typem szczególnym (kwalifikowanym) w stosunku do przestępstwa znieważenia człowieka (art. 216 k.k.). Zaostrzenie karalności wiąże się z tym, iż omawiane przestępstwo godzi nie tylko w godność osobistą funkcjonariusza, lecz pośrednio także w

poszanowanie reprezentowanej przez niego instytucji. Użytemu w art. 226 § 1 k.k. określeniu „znieważa” należy nadawać taką samą treść, jak przy wykładni ogólnego typu przestępstwa znieważenia. Jeżeli zniewaga wiąże się z naruszeniem nietykalności cielesnej (np. oplucie, popychanie, oblanie wodą itp.), czyn wymaga kumulatywnej kwalifikacji na podstawie art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 222 § 1 k.k. (za Komentarz do art. 226 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.) Znamiona typu czynu zabronionego określonego w art. 226 § 1 k.k. może zrealizować każdy. Jest to przestępstwa powszechne. Przedmiotem czynności wykonawczej typu czynu zabronionego określonego w art. 226 § 1 k.k. jest znieważenie funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych (za Komentarz do art. 226 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiakalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzyńkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.) .

Natomiast przepis art. 216 § 1 k.k. nie precyzuje sposobów zachowania się sprawcy, używając ogólnego określenia „znieważa”. Ze względu na przedmiot ochrony, jakim jest godność człowieka, za zniewagę uważa się zachowanie uwłaczające godności, wyrażające lekceważenie lub pogardę. O tym czy zachowanie to ma charakter znieważający, decydują dominujące w społeczeństwie oceny i normy obyczajowe. Najczęściej zniewaga ma formę wypowiedzi słownej (użycia słów wulgarnych, epitetów), może być też wyrażona w piśmie lub za pomocą wizerunku (np. list o obraźliwej treści, karykatura) albo obraźliwym gestem demonstrującym pogardę dla danej osoby. Przestępstwa z art. 216 § 1 k.k. można się dopuścić jedynie w formie działania, a nie zaniechania. Zniewaga niewątpliwie jest przestępstwem formalnym. Do jego dokonania nie jest bowiem wymagany żaden konkretny skutek, w szczególności by adresat znieważającej wypowiedzi poczuł się dotknięty w swej godności albo by znieważające pismo dotarło do niego. Należy zauważyć iż w art. 216 § 1 k.k. ustawodawca określa sytuacje, w których można się dopuścić zniewagi. Może więc ona nastąpić w obecności pokrzywdzonego (zniewaga bezpośrednia), a w wypadku znieważających wypowiedzi uczynionych pod nieobecność pokrzywdzonego (a więc zaocznie), warunkiem karalności jest działanie publiczne (np. w czasopiśmie, na zebraniu) albo w zamiarze, aby treść zniewagi dotarła do pokrzywdzonego (np. drogą korespondencji, za pośrednictwem osoby trzeciej). Oznacza to, że bez działania w takim zamiarze niepubliczne znieważające wypowiedzi formułowane pod nieobecność ich adresata nie wypełniają znamion przestępstwa. (za Komentarz do art.216 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.) .

W powyższej sprawie oskarżony P. D. wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 226 § 1 k.k. odnośnie czynów wskazanych w pkt 3 i 4 wyroku . Oskarżony P. O. (1) w dniu 22 kwietnia 2014 r. w miejscowości w L. woj. (...) na ul. (...) znieważał funkcjonariuszy Policji st. sierż. D. K. i sierż. Ł. R. podczas i w związku z wykonywaniem przez nich obowiązków służbowych używając w stosunku do tych policjantów słów uważanych powszechnie za obelżywe . Następnie oskarżony P. O. (1) w dniu 22 kwietnia 2014 r. w miejscowości w L. woj. (...) w budynku KPP w L. przy ul. (...) ponownie znieważał funkcjonariuszy Policji st. sierż. D. K. i sierż. Ł. R. podczas i w związku z wykonywaniem przez nich obowiązków służbowych używając w stosunku do tych policjantów słów uważanych powszechnie za obelżywe . Oskarżony P. O. (1) obejmował swoją świadomością, iż jego działanie skierowane jest przeciwko funkcjonariuszowi publicznemu jakim jest policjant zgodnie z treścią art. 115 § 13 pkt. 7 k.k. oraz że ma ono związek z pełnieniem przez funkcjonariusza obowiązków służbowych .

Znieważenie przez oskarżonego P. O. (1) funkcjonariuszy Policji st. sierż. D. K. i sierż. Ł. R. jak to zostało wskazane wyżej polegało na tym że oskarżony w L. przy ul. (...) a następnie w L. woj. (...) w budynku KPP w L. przy ul. (...) wyzywał ich słowami wulgarnymi krzycząc „ k... zostaw mnie” , „jebane psy” , „ k... , jebie was” . Zniewagi te miały charakter bezpośredni, gdyż następowały w obecności pokrzywdzonych st. sierż. D. K. i sierż. Ł. R.. Niewątpliwym jest iż słowa wulgarne których użył oskarżony w stosunku do st. sierż. D. K. i sierż. Ł. R. miały charakter znieważający, mając na uwadze dominujące w społeczeństwie oceny i normy obyczajowe. Należy również zauważyć iż zniewaga niewątpliwie jest przestępstwem formalnym. Do jego dokonania nie jest bowiem wymagany żaden konkretny skutek, w szczególności by adresat znieważającej wypowiedzi poczuł się dotknięty w swej godności. Fakt ten potwierdzają zeznania świadków : D. K. (k. 7 i k. 84-85) i Ł. R. (k. 16v-17 i k. 86-87) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy, jak i wina oskarżonego P. O. (1) co do popełnienia przez niego czynu z art. 226 § 1 k.k. opisanego w pkt. 3 i 4 wyroku w nie budzą wątpliwości.

Natomiast przepis art. 222 § 1 k.k. stanowi, iż karze podlega, kto, narusza nietykalność cielesną funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Rodzajowym przedmiotem ochrony art. 222 § 1 k.k. jest prawidłowa i niezakłócona działalność organów państwowych i samorządu terytorialnego oraz ich funkcjonariuszy. Ochrona ta obejmuje organy i instytucje należące do władz ustawodawczych, wykonawczych i wymiaru sprawiedliwości. Przepis art. 222 § 1 k.k. penalizuje naruszenie nietykalności cielesnej funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Jest to typ kwalifikowany w stosunku do określonego w art. 217 k.k. przestępstwa naruszenia nietykalności człowieka, przy czym zaostwienie odpowiedzialności następuje ze względu na związek naruszenia nietykalności funkcjonariusza z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych. Należy zauważyć iż przepis artykuł 217 § 1 k.k. określa odpowiedzialność karną za przestępstwo naruszenia nietykalności cielesnej człowieka. W jego opisie ustawodawca eksponuje uderzenie, przez co należy rozumieć każde gwałtowne działanie skierowane na ciało człowieka (zadanie ciosu, kopnięcie, szarpanie za włosy itp.), a ponadto wskazuje na naruszenie nietykalności w inny sposób (np. oplucie, oblanie nieczystościami). Przepis art. 217 § 1 k.k. ma charakter materialny, przy czym przez skutek należy rozumieć naruszenie integralności cielesnej, które wiąże się z uczuciem przykrości, bólu, poniżenia, a może także pozostawić nieznaczące ślady na ciele (sińce, zadrapania lub obrzęk). W razie spowodowania uszczerbku na zdrowiu określonego w art. 156 k.k. lub 157 k.k. (ciężki, średni i lekki uszczerbek), odpowiedzialność za naruszenie nietykalności cielesnej jest wyłączona w myśl zasady konsumpcji. Strona podmiotowa przestępstwa naruszenia nietykalności cielesnej polega na umyślności w obu jej formach, tj. zamiaru bezpośredniego lub ewentualnego. (za Komentarz do art. 217 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks Karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.)

Naruszenie nietykalności funkcjonariusza jest przestępstwem umyślnym, przy czym do zastosowania przepisu art. 222 § 1 k.k. konieczne jest ustalenie, że sprawca obejmował swoją świadomością, iż jego działanie skierowane jest przeciwko funkcjonariuszowi publicznemu lub osobie do pomocy mu przybranej oraz że ma ono związek z pełnieniem przez funkcjonariusza obowiązków służbowych. Dla bytu omawianego przestępstwa nie jest natomiast istotny rodzaj motywu kierującego sprawcą. Do znamion strony przedmiotowej omawianego występku należy naruszenie nietykalności funkcjonariusza podczas lub w związku z wykonywaniem jego obowiązków służbowych. Tak więc czyn może być popełniony tylko w związku lub podczas pełnienia przez funkcjonariusza (ewentualnie także osobę przybraną) obowiązków służbowych (za Komentarz do art. 222 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] M. Mozgawa (red.), M. Budyn-Kulik, P. Kozłowska-Kalisz, M. Kulik, Kodeks Karny. Komentarz praktyczny, Oficyna, 2007, II wyd.)

W powyższej sprawie oskarżony P. O. (1) wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego z art. 222 § 1 k.k. opisanego w pkt 1 wyroku i 2 zarzutów aktu oskarżenia gdyż w dniu 02 października 2016 r. w L., woj. (...) przy ul. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji st. sierż. D. K. i sierż. Ł. R. w ten sposób że popychał ich i szarpał ich za mundur służbowy podczas pełnienia obowiązków służbowych. Następnie oskarżony P. O. (1) ponownie w L. woj. (...) w budynku KPP w L. przy ul. (...) naruszył cielesną funkcjonariuszy Policji st. sierż. D. K. i sierż. Ł. R. w ten sposób że szarpał ich za mundury służbowe oraz poprzez ugryzienie w nogę st. sierż. D. K. podczas pełnienia przez nich obowiązków służbowych. Oskarżony P. O. (1) obejmował swoją świadomością, iż jej działanie skierowane jest przeciwko funkcjonariuszom publicznym jakim są policjanci zgodnie z treścią art. 115 § 13 pkt. 7 k.k. oraz że ma ono związek z pełnieniem przez funkcjonariuszy obowiązków służbowych. Należy zauważyć że czas pełnienia obowiązków nie jest określony godzinami pracy, lecz pełnieniem zadań. Dlatego wypełnia znamiona omawianego czynu przez naruszenie nietykalności funkcjonariusza publicznego wykonującego zadania po upływie godzin urzędowania. Istnieje domniemanie, że funkcjonariusz przebywający w instytucji, w której jest zatrudniony, pełni obowiązki służbowe (za Komentarz do art. 222 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] M. Mozgawa (red.), M. Budyn-Kulik, P. Kozłowska-Kalisz, M. Kulik, Kodeks Karny. Komentarz praktyczny, Oficyna, 2007, II wyd.). Przedmiotową interwencję przeprowadzali umundurowani funkcjonariusze Policji poruszający się oznakowanym radiowozem policyjnym.

Naruszenie nietykalności cielesnej przez oskarżonego P. O. (1) jak to zostało wskazane wyżej polegało na tym że oskarżony popychał i szarpał za mundury służbowe funkcjonariuszy Policji st. sierż. D. K. i sierż. Ł. R. oraz poprzez ugryzienie w nogę st. sierż. D. K. . Należy jednak zauważyć iż naruszeniem nietykalności cielesnej zdaje się być każde bezprawne dotknięcie innej osoby czy inny krzywdzący kontakt. Wchodzą tu w grę wszelkie kontakty fizyczne, które są obraźliwe, kłopotliwe czy po prostu niepożądane. Naruszenie nietykalności cielesnej nie musi łączyć się z wywołaniem bólu, jednakże musi być ono fizyczne, tzn. atak musi napotkać ciało pokrzywdzonego, z tym że dla dokonania przestępstwa jest rzeczą obojętną, czy sprawca dotyka ofiary fizycznie (za Komentarz do art. 217 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] M. Mozgawa (red.), M. Budyn-Kulik, P. Kozłowska-Kalisz, M. Kulik, Kodeks Karny. Komentarz praktyczny, Oficyna, 2007, II wyd.). Podczas przedmiotowego zdarzenia pokrzywdzeni st. sierż. D. K. i sierż. Ł. R. nie odnieśli żadnych obrażeń . Fakt ten potwierdzają zeznania świadków : D. K. (k. 7 i k. 84-85) i Ł. R. (k. 16v-17 i k. 86-87) . Należy wskazać iż oskarżony P. O. (1) przyznał się do popełnienia czynu opisanego w pkt. 1 zarzutów (k. 22 i k. 83)

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego P. O. (1) co do popełnienia przez niego czynu z art. 222 § 1 k.k. opisanego w punkcie 1 wyroku i 2 zarzutów w nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu P. O. (1) karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące. Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego P. O. (1) czynów przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonych dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony P. O. (1) naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest prawo i niezakłócona działalność organów państwowych i samorządu terytorialnego oraz ich funkcjonariuszy.

Jako okoliczność łagodzą wobec oskarżonego P. O. (1) Sąd uznał fakt iż nie był on dotychczas karany (k. 79) .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu P. O. (2) : za czyn opisany w pkt. 1 wyroku stanowiący przestępstwo z art. 222 § 1 k.k. karę ograniczenia wolności w wymiarze 5 (pięciu) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie, za czyn opisany w pkt. 2 zarzutów stanowiący przestępstwo z art. 222 § 1 k.k. karę ograniczenia wolności w wymiarze 5 (pięciu) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie, za czyn opisany w pkt. 3 wyroku stanowiący przestępstwo z art. 226 § 1 k.k. karę ograniczenia wolności w wymiarze 3 (trzech) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie, za czyn opisany w pkt. 4 zarzutów stanowiący przestępstwo z art. 226 § 1 k.k. karę ograniczenia wolności w wymiarze 3 (trzech) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie.

Na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego P. O. (1) karę łączną biorąc za podstawę kary ograniczenia wolności orzeczone w punkcie 1 , 2 , 3 i 4 wyroku i wymierzył oskarżonemu P. O. (1) karę łączną ograniczenia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie.

Orzeczona wobec oskarżonego P. O. (1) łączna kara ograniczenia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku , polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winny spełnić wobec oskarżonego P. O. (1) funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawcy .

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz radcy prawnego C. J. kwotę 1446,48 zł (tysiąc czterysta czterdzieści sześć złotych czterdzieści osiem groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego P. O. (1) pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego P. O. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę jego sytuację majątkową .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.